

Hillerød (Dinesen), og gjorde det formodentlig for at konstatere, at der var ikke nogen Enighed i hans Parti — hvis jeg kan kalde det saaledes. Det ærede Medlem talte baade om sit Parti og sit Princip, og efter de Ord, han sagde, fik jeg nærmest et Indtryk, jeg omtrent kan gengive saaledes, at Partiet her i Tinget var dødt, men at det konservative Princip levede. Jeg kan underskrive disse Udtalelser, baade Dødsattesten for Partiet og Leyeattesten for Princippet. Vi se jo dagligt under forskellige Forhold her i Tinget, at det er umuligt at konstatere, om der længer er et saadant Parti i Folketinget. Derimod er jeg ganske enig med det ærede Medlem i, at det konservative Princip endnu lever i store Kredse af vor Befolkning, og kun venter paa at finde forstandige Førere, og jeg haaber, at det ærede Medlem vil uddanne sig i den Retning. Men jeg vil sige til det ærede Medlem, at hvis dette er hans Hensigt, skal han ikke tage Landstinget til Mønster, thi efter den Afstemning, der nylig har fundet Sted der, tror jeg ikke, at dette høje Ting er paa ret Vej til at blive gode Førere for det sunde konservative Princip her i vort Folk.

Det ærede Medlem brugte meget gode Ord om sin Stilling til Regeringen. Han sagde, at han og hans Parti stillede sig i et ærligt og loyalt Forhandlingsforhold til Regeringen. Jeg tror endogsaa at erindre, at han i denne Forbindelse brugte Ordet „Støtte“, det er, synes jeg, næsten altfor meget at forlange; jeg synes, at Højre nu, da vi have faaet et Venstreministerium, just ikke maatte føle det som sin Opgave at støtte Ministeriet. Der maatte der være anvist det en Oppositions Stilling, og det er jo ikke den at støtte, men at øve en saglig Kritik, saa god og skarp det kan, og hvis det gør det paa en forstandig Maade, saa vil det ogsaa være til Gavn for os andre. Jeg aabner altsaa Kritikens vide Felt for det ærede Medlem for Odense Amts 2den Valgkreds og jeg siger da: Der er ingen andre Grænser for det ærede Medlems Kritik end den, at man ikke for at skade sine Modstandere, der nu have naaet Magten, svigter sine egne Ord og gaar fra sine egne Standpunkter, at man beværer Kontinuiteten saa vidt, at det, man har været med til at anse for Ret, da man selv havde Magten, det svigter man ikke nu for at genere de andre, nu da de ere komne til Magten. Det var det, det andet Ting gjorde i Onsdags, og jeg er ganske overbevist om, som jeg før sagde,

at skal det være Synspunktet for den konservative Opposition i Fremtiden, saa fører det ikke fremadfor Partiet. Jeg vil sige, at jeg tror, det vilde være heldigere baade for Partiet og for hele Samfundet, om de vare lidt mindre bløde i deres Ord, og de maa gerne lade være at sige, at de ville støtte Ministeriet. Jeg vil gerne være med til at fritage dem for nogen Pligt til at sige dette, naar de saa i deres Gerninger ville bevare den Kontinuitet, jeg før talte om.

Saa har jeg et Par Ord at sige til det moderate Parti. Jeg tillod mig, da jeg havde Ordet sidst, at gøre nogle Bemærkninger til dette Partis Ordfører, det ærede Medlem for Æbeltoft (Neergaard). Jeg sagde, at det lød meget godt, naar det ærede Medlem tilsagde Regeringen sit Partis Støtte, og det i meget stærke Udtryk, men jeg yttrede et Ønske om, at denne Støtte ogsaa maatte komme frem paa de Dage, da det var til nogen Nytte, og ikke blot paa de unyttige Dage. Den Tvivl, der i saa Henseende skimtedes gennem mine Ord, vakte, ved jeg, Misfornøjelse i moderate Kredse, men de have siden faaet en klar Bekræftelse igennem de Ytringer, det ærede Medlem for Viborg (Ravn) kom med. Han forbeholdt sig sin fulde Frihed til at genere Ministeriet, naar det behagede ham. Jeg vil sige, at jeg gennem denne Udtalelse, sammenholdt med Udtalelser fra det ærede Medlem for Æbeltoft, øjner en Deling af dette lille Parti, og det kan være, at det heller ikke vil vare ret længe, før Skillelinien kommer op paa Overfladen.

Endelig har jeg et Par Ord at sige til det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg). Det ærede Medlem kunde ikke begribe de Bebrejdelser for dobbelt Taktik, som jeg havde rettet imod ham og hans Parti, og han sagde, at for saa vidt der var en saadan dobbelt Taktik, var det kun begrundet i den dobbelte Holdning i Ministeriets politiske Optræden. Men han paaviste intet Eksempel paa en saadan Dobbelt Holdning. Han vil vel sagtens ikke kalde det Dobbelt politik, at Ministeriets Forslag maaske den ene Dag er et, der behager Socialdemokraterne, og den anden Dag i en anden Sag maaske er et, der ikke behager dem. Det er der dog ingen Dobbelt politik i, men der er Dobbelttaktik i, at man over for den samme Mand og det samme Parti den ene Dag siger, at det er Folk, der er værre end dem, der have været de største Modstandere af Partiet, Folk, der have sve-